

PELIKÁN

„Ja však budem úfať neprestajne
a všade budem šíriť Tvoju chválu.“ Ž 71,14

ČASOPIS RÍMSKOKATOLÍCKYCH FARNOSTÍ LUČENEC

Ročník 8.

Vianoce 2021

„... a na zemi pokoj ľudom dobrej vôle...“ (Lk2,14)

Tak sa prihovorili anjeli, ktorí pastierom zvestovali Ježišovo narodenie! I ja Vás týmto príhovorom všetkých ľudí dobrej vôle chcem pozdraviť. V kolobehu času prežívame sviatky, ktoré sú pre nás asi najpríjemnejšie a je nám smutno, že sú také krátke. Vynára sa otázka, ako si ich predĺžiť. Pritom vieme, že tu nejde o nejakých pár dní voľna alebo o to, že niečo nájdeme pod stromčekom. Ide nám o niečo väčšie a síce ako uchovať v sebe čo najviac z toho zázraku, ktorý či chceme alebo nie, vstupuje do nášho vnútra. Zdá sa mi, že to závisí od informácie, ktorú o tomto zázračnom období dostaneme a tiež od toho, kto nám túto informáciu sprostredkuje. V reči Božieho slova je to „zvestovanie“, poslanstvo!

Pre mňa, človeka minulého storočia, je to spomienka z detstva, kedy sa slávenie Vianoc spájalo s tým, čo sa našlo pod stromčekom. No mne sa táto spomienka spája ešte oveľa viac s vôňou, ktorú Vianoce so sebou priniesli. Bola to vôňa jedličky, čo domov priniesla mama. Bola lesnou robotníčkou a tak bolo prirodzené, že nám vianočný stromček priniesla ona. Až neskôr som si uvedomil, že za týmto „zvestovaním“ sa skrýva aj niečo väčšie. Je to odovzdávanie viery a slávenie tajomstva, Boh sa stal človekom! Toto zvestovanie sa stále opakuje!

V dnešnej dobe však zvestovateľmi nie sú rodičia, ale zelený panáčik z reklamy, ktorý nás dôverne oslovuje ako pozemšťanov. Vianoce nám predstavuje ako čosi, čo si vieme zariadiť sami vďaka množstvu darčiekov a patričnej stravy. A s tým sa spája informácia, že ak niekto na to všetko nemá peniaze, je tu predsa pôžička, ktorú môže splácať až potom ... Celé je to drzé, vtieravé a bezohľadné! To je dôvod, prečo sa vianočná idyla rýchlo vytratí a v najlepšom prípade nám zostane nostalgia, hnev a dlhy!

Dnes je všetko ešte prehlušené bojom medzi očkovanými a tými druhými. A tak sa nám môže stať, že prepočujeme, či nevšimneme si tých, ktorí sú skutočnými ohlasovateľmi tej radostnej zvesti, že Boh je verný svojmu prisľúbeniu! Túto pravdu ohlasovali proroci vyvolenému národu, v ktorom sa mal narodiť Spasiteľ Mesiáš, Emanuel. (Iz7,14) No bezprostrednými zvestovateľmi sú Ján Krstiteľ a anjel Gabriel.

Toto zvestovanie nám Cirkev pripomína pri slávení sviatku Zvestovanie Pána, no málokto si to uvedomuje. Preto sme absolvovali bezprostrednú prípravu na Vianoce - Advent. To, čo sme poznali o sebe v tomto čase, môžeme cez Vianoce prežiť. Toto poznanie nám ponúka možnosť objaviť a zhodnotiť náš vzťah s Bohom. Neľakajme sa však, ak pri našom spätnom pohľade na prežívanie adventu nebudeme zo seba veľmi nadšení, pretože toto poznanie nám ponúka, aby sme sa otvorili pre zmenu.

O akú zmenu pôjde, to môžeme rozhodnúť my: či nám poslanstvo Vianoc odovzdá zelený mužíček z reklamy alebo toto poslanstvo budeme vnímať cez Božie slovo, ktoré sa naplnilo a rozhodlo sa byť medzi ľuďmi dobrej vôle. Ak túto ponuku prijmeme, riskujeme, že zmeníme pohľad na seba, na našich príbuzných, priateľov, ale i tých, s ktorými si nerozumieme alebo oni nerozumejú nám. Ježiš práve v tomto čase prichádza, aby menil naše srdcia a my práve v tomto čase zatúžime povedať prepáč, odpusť, milujem Ťa ...

Možno naberieme odvahu, aby sme odložili mobily, smartfóny a iné komunikačné zariadenia a aby sme si spolu sadli a skúsili zaspievať nejakú koledu. Nevadí, že falošne, dôležité je, že bude vychádzať

z nášho srdca. Pre Vás, ktorí ste nemali také šťastie ako ja, že z úst môjho otca a mamy som sa naučil všetky vianočné piesne, pre Vás platí výnimka - môžete využiť internet ako učebný nástroj. Môže Vám v tomto prípade pomôcť naučiť sa i iné piesne ako Tichá noc ... A potom si ich môžeme zaspievať spolu na polnočnej svätej omši, či iných omšiach cez vianočný čas.

Vianoce požehnané, naplnené stretnutím Ježiša v jasliach, ale i ľudí dobrej vôle praje a vyprosuje

P. František Honíšek CM admin.

Sú Vianoce

Gorazd Zvonický

Zasa sa Boh a človek stretnú.
Stretnú sa prudko, a či nežne? ...
Či sa ich cesty koľmo pretnú,
či pobežia snáď rovnobežne? ...

Alebo v jednu cestu splynú
a človek svoj smer s Božím spojí,
kým Boh na seba vezme vinu
a ranu po nej krvou zhojí? ...

Sú Vianoce a je tu spása,
hriešnika milosť vyobjíma,
na zem sa vracia rajská krása,
čo zničil hriech, bo ten je zima.

Hriech, to je tma, a preto za tmy
sa narodilo Božie Svetlo
oznámiť ľuďom, že sú bratmi,
by so srdcom sa srdce stretlo.

Jasličky - ako križ - sú z dreva,
leď nad jasliami nebo žiari,
kým nad križom sa hrozne stmieva
a nebo halia husté chmáry.

Mária - ako dobré matky -
s radostou Synka privítala,
lež na Golgote, Bože sladký,
s jej srdcom popraská aj skala ...

V podzemnom hrobe, zase v skale
sa väčšie svetlo zaligoce ...
Pozýva nás ... Do trápnej diale
vykročme za ním - cez Vianoce!

Karácsony 2021

„... és békesség a földön a jóakarató embereknek! ..“

(Lk2,14)

Így örvendeztek az angyalok, akik Jézus születését adták hírül a pásztoroknak!

Én is ezzel a köszöntéssel üdvözlök minden jóakarató embert. Az idő körforgásában éljük meg az ünnepeket, amelyek számunkra a legkellemesebbek, egyben szomorúak is vagyunk, hogy olyan rövid ideig tartanak. Ebből következik a kérdés, hogyan lehetne meghosszabbítani ezeket a napokat. Természetesen tudjuk, nem arról van szó, hogy több szabadnapot szeretnénk, esetleg, hogy mit találunk a karácsonyfa alatt. Valami nagyobb dologról van szó, hogy hogyan őrizzünk meg magunkban a lehető legtöbbet abból a csodából, amit akarunk vagy sem, beleivódik az életünkbe. Úgy tűnik, hogy az információtól függ, amelyet ebben az időben kapunk, és attól is, ki közvetíti ezt nekünk. Isten Igéjében ez a „hírüladás”, az üzenet.

Nekem, - aki a múlt század embere vagyok -, egy gyerekkori emlék idézi fel az ünnepeket. Nálunk a karácsony azt jelentette, hogy mit találtunk a fa alatt, s a fenyőfa illata, amit édesanyám hozott haza. Erdei munkás volt, így ez természetes volt, hogy a karácsonyfát ő biztosította nekünk. Később tudatosítottam, hogy e mögött a „hírüladás” mögött valami sokkal nagyobb rejtőzik. Ez a hitünk átadása és a titok megünneplése, hogy az Isten emberré lett. S ez a hírüladás állandóan ismétlődik.

Manapság a hírnökök nem a szülők, hanem az egyik reklám zöld emberkéje, aki bizalmasan szólít meg minket, földlakókat. A karácsonyt valami olyan dolognak állítja be, amit magunk be tudunk rendezni az ajándékok sokasága segítségével és a megfelelő étkek biztosításával. S ehhez kapcsolódik az információ, hogy ha valakinek erre a sok mindenre nincs pénze, kölcsönt is fel lehet venni, s majd később kell fizetni részletre. ... Az egész olyan arogáns, tolakodó és kíméletlen! Ez az oka annak, hogy a karácsonyi idill oly' gyorsan elmúlik, s a legjobb esetben megmarad nekünk a nosztalgia, vagy a düh és az adóságok.

Ma ez a sok minden még erősebben túl van harsogva a beoltottak és a többiek háborújában. S így megtörténhet, hogy elhalljuk, vagy nem vesszük észre azokat, akik a valódi örömhírt hirdetik nekünk, hogy az Isten hű az ígéreteihez! Ezt az igazságot hirdették a próféták a kiválasztott népnek, melyről meg kellett születnie a Megváltó Messiásnak, akinek a neve Emanuel. (IZ 7, 14). A közvetlen hírnökök Keresztelő János és Gábor arkangyal.

Ezt az örömhírt az Egyház Urunk születésének hírüladása ünnepén tárja elénk, de nagyon kevesen tudatosítják. Ezért abszolváltuk a közvetlen felkészülést, az adventi időt. Ami újat megtanultunk magunkról ebben az időben, a karácsonyi időben átélhetjük. Ez a ráébredés lehetővé teszi felismerni és értékelni kapcsolatunkat az Istennel. De ne ijedjünk meg, amikor az adventi időszakunkra visszatekintünk, nem leszünk magunktól elragadtatva, mert ez a tudatosítás megmutatja, miben kell megváltoznunk.

Hogy milyen lesz a változás, az a mi döntésünk: hogy a karácsony üzenetét a reklám zöld emberkéje adja-e át, vagy a híradást Isten igéjén keresztül fogjuk látni, mely beteljesedett, s a jóakarató emberek között akart lenni. Ha ezt a kínálatot elfogadjuk, kockáztatjuk, hogy megváltoztatjuk véleményünket magunkról, rokonainkról, barátainkról, de azokról is, akikkel nem értjük meg egymást, vagy nem értenek meg minket. Jézus éppen ebben az időben érkezik, hogy megváltoztassa szíveinket, s mi éppen ebben az időben vágyakozunk kimondani, hogy ne haragudj, bocsáss meg, szeretlek ...

Lehet, hogy összeszedjük bátorságunkat, hogy eltegyük a mobil- és okostelefonjainkat, vagy más kommunikációs eszközeinket, hogy együtt leüljünk és elénekeljünk egy karácsonyi éneket. Nem számít,

ha falsan sikerül, az a legfontosabb, hogy a dal szívből fog szólni. Azoknak, akiknek nem volt szerencsénk, mint nekem, hogy édesapám és édesanyám szájából tanulhattam meg a karácsonyi dalokat, azok kivételesen – tanulás céljából bekapcsolhatják az internetet. Más énekek megtanulásában is segíthet, mint pl. a Csendes éj ... S aztán együtt közösen el tudjuk majd énekelni az éjféli szentmisén, vagy a karácsonyi idő más szentmiséin.

Áldott karácsonyt kívánok mindenkinek, hogy találkozhassunk a jászolban fekvő Jézussal, s imádkozom a jóakarató embereket.

P. František Honíšek CM admin.

preklad / fordította Kovács Csikány Andrea

Farská pút' na horu Butkov

V sobotu 14. 8. 2021 naša farnosť zorganizovala pút' do Skalného sanktuária Božieho milosrdenstva na hore Butkov pri obci Ladce. My veriaci, účastníci tejto púte, chceme sa poďakovať za krásne prežitý deň v tomto nádhernom prostredí. Každý z nás sem išiel s túžbou poprosiť našu Kráľovnú neba a poďakovať sa. Prosíť o pomoc v rôznych potrebách, ale hlavne ďakovať jej za všetko, čo nám ona vyprosuje u svojho syna Ježiša Krista.

Tiež ďakujeme aj svätému Jozefovi, ochrancovi Ježiša a Panny Márie. Keďže svätíme rok sv. Jozefa, naša pút' začala na hore Butkov krížovou cestou so sv. Jozefom, ktorou nás sprevádzali náš duchovný otec vdp. Slavomír Marko a emeritný farár Ludovít Jurek. Téma tejto modlitby bola „Dokážať žiť krížovú cestu a premeniť utrpenie na lásku.“ 14 zastavení krížovej cesty lemuje takmer celú cestu na horu Butkov, kde sa nám na vrchole následne odkryl krásny duchovný areál. Tu sme si v tichosti popozerali sanktuárium, čas bol aj na súkromnú modlitbu pri monumentálnom kríži, soche Panny Márie, v kaplnke sv. Jána Pavla II., či pri mnohých relikviách svätých, ktorých tu nájdete desiatky. Sú tu naozaj miesta na rozjímanie v tichu, v krásnom otvorenom prostredí.

Následne nám zriaďovateľ tohto nádherného diela pán Anton Barčík, riaditeľ cementárni Ladce, porozprával o jeho vzniku a o jeho ďalšom dobudovaní. Na tomto mieste určite každý nájde pokoj.

Našu pút' sme zakončili sv. omšou, ktorú slúžili naši duchovní otcovia. Duchovne posilnení a povzbudení sme sa vrátili domov. Poďakovanie patrí našim duchovným pastierom a všetkým pútnikom za vytvorenie spoločenstva. Pán Boh zaplatí.

Za všetkých veriach Anna Mangiaranová

Vianočná radosť

šalát s vyprázanou rybou. No a štedrák nemohol chýbať. Stromček mal na starosti môj syn. Pri pečení mi pomáhala nevesta a dcéra. Prípravy sme začali dva dni pred Štedrým dňom. Celý byt bol presiaknutý očakávaním na príchod malého Ježiška. Boli sme radostní a vzrušení.

orechy do všetkých kútov bytu – aby bolo v dome vždy hojnosť peňazí na stravu. Nastal čas stolovania. Po večeri sme sa sústredili okolo vianočného stromčeka. Zaspievali sme pieseň Tichá noc, svätá noc a pomodlili sme sa spoločne modlitbu Otče náš. A nasledovalo rozdávanie darčiekov. Toho sa ujal môj syn. To bolo radosť! Poďakovali sme sa nášmu nebeskému Otcovi za všetky dary, ktoré nám počas celého roka dal.

Do Polnočnej sme počúvali koledy a tešili sme sa z darčiekov. Pred dvanástou hodinou sme sa teplo obliekli a vykročili sme do kostola. Tam nás čakali krásne ozdobené vianočné stromčeky. Rozsvietili sa počas spievania piesne Tichá noc. Malý Matúš mal v očiach iskričky prekvapenia. Polnočná svätá omša má svoje neopísateľné čaro. Po príchode domov sme sa ešte chvíľu rozprávali a šťastne unavení sme išli spať naplnení vďakou za úžasne prežitý deň. S vďakou, že sme mohli dôstojne osláviť spomienku príchodu na tento svet nášho Spasiteľa a Vykupiteľa.

Darčeky sme mali každý pri svojej posteli. A ja som ďakovala všemohúcemu Bohu za ten najväčší dar, ktorý ku nám prišiel priamo z Otcovej lásky ku človeku, za príchod Jeho Syna na tento svet. Sladko sme všetci zaspali.

Nech je pochválený Ježiš Kristus od teraz až naveky. Amen.

Mária Mistríková – Vasileva, OFS

Vianoce v meste

Bol to on. Raz na Vianoce prišiel Kristus do istého mesta, aby sa pozrel, ako slávia Vianoce ľudia dneška. Všade vládla samá radosť. Vianoce, Vianoce, všetko slávi Vianoce! Zastavil sa pri prvom človeku. Bol to veľmi zamestnaný strážnik pred divadlom a opýtal sa ho: „Prosím vás, čo sú to vlastne za sviatky, tie Vianoce?“ Strážnik sa s údivom na neho pozrel. „Odkiaľ ste?“ „Z Betlehema,“ - odpovedal Kristus. „Čo to hovoríte?“ „Áno z Betlehema.“ „Nepoznám ten zapadáč. Ale nech ste už odkiaľkoľvek, každý predsa vie, že sú to sviatky detí, či nie?“ A čo tí okoloidúci, prečo nesú tie balíčky? „Na Vianoce sú všetci deťmi, veľkí i malí. A prosím, odkiaľ pochádzajú tie sviatky?“ „To sa ma pýtate príliš mnoho, obráťte sa na niekoho iného“.

Kristus šiel ďalej mestom a zastavil sa pred vchodom do veľkej školy. Na vyhláškovej tabuli čítal: „Vianočná besiedka pre žiakov 1. až 5. triedy“ Vstúpil. Bolo tu zhromaždených niekoľko sto detí. Rozdávali sa hračky, knihy a všeličo iné. Výhry boli losované s veľkým krikom, ale ani tu neboli žiadne jasličky, žiaden kríž. Nikto sa ani nezmiel o Ježiškovi. Kristus ostal opustený s pocitom hroznej osamelosti. Bol tu cudzincom. Rozhliadol sa dookola. Pristúpil k jednému dievčatku, ktoré malo plnú náruč hračiek a spýtal sa: „Máš rada Ježiška, ktorý ti darčeky posieľa?“ „Nepoznáš ho?“ „Nie“. Jedna pani tam beží, akoby vetrila nebezpečenstvo. „Čo ti ten pán povedal?“ Keď sa to dozvedela, ukázala veľkým gestom Kristovi dvere a povedala: „Hľadte odtiaľto čo najskôr odísť“.

Kristus sa nechal unášať davom, ktorý sa vinul medzi obchodmi a domami. Hračky, hračky, všade len samé hračky.

Niekoľko vianočných stromčiekov, nikde žiadne jasličky. Dvaja mladí ľudia idú okolo neho. Aj oni šli sláviť Vianoce. Kristus šiel až do ich domu a vstúpil neviditeľne do ich izby. Prišli hostia, všetci v ružovej nálade. Zasadli k stolu, jedli a pili. „Predstavte si“ - hovorí jeden, bol som na polnočnej. Skutočne? A čo si tam robil? „Koncert filharmónie to síce nebol, ale bolo to celkom zábavné“. V dome nemali ani jasličky, ani kríž. Za malú chvíľu spoznal Kristus ich myšlienky, plytkosť ich reči a šiel zasa ďalej.

Kristus chodil dlho po meste. Kráčal ulicami vedľa mnohých domov, kde sláviť Vianoce, nevediac, čo pre nich znamenajú. Pred dvomi tisíc rokmi prišiel Kristus k svojim a svoji ho neprijali. Dnes však k tomu pribudlo aj niečo iné. Ľudia si síce podržali vianočnú radosť, ale na pôvodcu radosti sa snažia zabudnúť. S týmito smutnými dojmami sa Kristus nechcel vrátiť. Sklamany odchádza z rušného mesta do tichých uličiek predmestia.

Jeho pozornosť upútal jeden osvetlený domček. Škárou zazrel svoj obraz umiestnený na čelnom mieste. V kúte miestnosti stáli jasličky. Vo dverách sa objavilo dievčatko. „Nie je vám teplo, však? Kristus odpovedal: „Áno je mi zima!“ „Tak podte k nám, u nás je teplo!“ Kristus vstúpil. Klbko detí sa vinulo okolo otca, ktorý predčítal z nejakej knihy. Len mladá pani s maličkým v náručí spozorovala prichádzajúceho. „Mami, tomuto pánovi je zima!“ „Podte ďalej!“ - pozvala neznamého. Až teraz si aj ostatní povšimli hosťa a hneď mu urobili miesto. „Zahrejte sa. Nemáte smäd a či hlad? Viete, u nás sa vždy na Vianoce myslí s jedným dielom na hosťa, my hovoríme na Pána Boha.“ Kristus sa zahľadel do očí detí. Nakoniec spočinul jeho zrak na mladom otcovi a matke. Po jeho tvári preletel úsmev. Potom pomaly zmizol. „On je to!“ - zvolalo dievčatko.

„Musel to byť ON!“ - odpovedal otec.

Anna Karnasová

Významní kňazi Novohradu:

Ján Jalovecký

Rímskokatolícky kňaz, cirkevný hodnostár, biblista, pedagóg, hudobný skladateľ **Mons. Ján Jalovecký** sa narodil 7. 2. 1894 v Podkriváni, okres Detva (predtým okres Lučenec). Ludovú školu navštevoval v Podkriváni (1900-06), gymnázium vyštudoval v Lučenci (1906-14). Nadväzne študoval teológiu v biskupskom kňazskom seminári v Rožňave (1915-16)

a potom ako chovanec Pázmánea na univerzite vo Viedni (1916-19). Za kňaza bol vysvätený 26. 10. 1919 v dóme sv. Štefana vo Viedni.

V r. 1919 nastúpil na svoje prvé kaplánske miesto do Divína, kde sa neskôr stal farárom. V r. 1925 sa stal profesorom teológie a správcom kňazského seminára v Rožňave. V r. 1940 bol inkardinovaný do Spišskej diecézy, kde sa stal vicerektorom kňazského seminára a v r. 1942 aj riaditeľom internátu pri Učiteľskej akadémii. V Spišskej Kapitule ho povýšili na pápežského komorníka, v r. 1944 sa stal kanonikom a v r. 1949 liptovským archidiakonom.

Vo svojej duchovnej činnosti sa zameriaval na štúdium bibliatiky a liturgiky. V cirkevnej hudbe sa venoval najmä gregoriánskemu chorálu. Patril medzi predstaviteľov moderného liturgického hnutia hlásajúceho návrat k jednoduchosti cirkevných obradov prvých kresťanov. V r. 1940-44 pôsobil ako redaktor liturgického časopisu Svetlo, v ktorom publikoval svoje práce o katolíckom cirkevnom speve a liturgii. Neskôr redigoval edíciu Signum. Komponoval aj omše, tlačou mu vyšla Sborová omša (1941). Bol autorom kníh: Krása našich bohoslužieb (1940), Hymny rímskeho breviára (1942), Roste nebesá (1946) a i.

Ako člen liturgickej komisie sa zúčastnil na prvom vydaní Jednotného katolíckeho spevníka v r. 1937 v Trnave, ktorý zostavil hudobný skladateľ Mikuláš Schneider – Trnavský. Liturgickými článkami prispieval do časopisu Duchovný pastier. Od r. 1929 bol členom výboru Spolku sv. Vojtecha. Tu publikovaný text som použil z nasledovnej literatúry: Biografický lexikón Slovenska 4. zv. Ch-Kl, Martin, Slovenská národná knižnica 2010, s. 154, ako aj Lexikón katolíckych kňazských osobností Slovenska, Bratislava, Lúč 2000, s. 577-578.

Mons. Ján Jalovecký náhle zomrel 10. 3. 1950 v nemocnici v Levoči, pochovaný je v krypte pod presbytériom spišskej katedrály.

František Mihály

210. výročie úmrtia titulárneho opáta Štefana Katonu

Rímskokatolícky kňaz, jezuita, cirkevný hodnostár, historik, vysokoškolský učiteľ **PhDr. ThDr. Štefan (István) Katona, SJ** sa narodil 13. 12. 1732 v Bolkovciach, okres Lučenec. Do jezuitskej rehole Spoločnosti Ježišovej vstúpil v r. 1750 v Banskej Bystrici, následne absolvoval noviciát v Trenčíne (1751-52). Jeden rok vyučoval gramatiku na gymnázium v Gyöngyösi (1753), filozofiu študoval na univerzite v Košiciach (1754-55).

Ako magister vyučoval gramatiku a rétoriku v Oradei (1756) a v Komárne (1758). Teológiu vyštudoval v Trnave (1759-62), získal tu doktoráty z filozofie a teológie. Za kňaza bol vysvätený v r. 1761.

V ďalšom období pôsobil ako kazateľ v Baia-Mare (1763). V r. 1765-73 bol profesorom rétoriky a dejín na Trnavskej univerzite. Po zrušení jezuitskej rehole viedol katedru dejín na Filozofickej fakulte univerzity v Budíne (1777-84). Do dôchodku odišiel v r. 1784, usadil sa v Ostrihome, kde sa venoval štúdiu uhorských dejín. V r. 1790 sa stal knihovníkom arcibiskupskej knižnice a kazateľom v Kaloči, v r. 1794 kanonikom a napokon v r. 1799 titulárnym opátom.

Štefan Katona patril medzi najvýznamnejších uhorských historikov, jeho najväčšou zásluhou bolo autorstvo 42-zväzkovej zbierky prameňov k uhorským dejinám v latinskom jazyku *Historia critica regnum Hungariae 1-42* (1779-1817). Okrem toho písal aj náboženskú a polemickú literatúru, celkovo vydal 27 prác, napr.: *Ungaria suis cum regibus compendio data per L. Thuróczy* (Krátke dejiny Uhorska a jeho kráľov podľa L. Thuróczyho, 1768), *Synopsis chronologica historiarum ad sublevandam memoria historiohyllorum concinnata 1-3* (Chronologický historický prehľad pre potreby milovníkov dejín, 1771-1775), *Historia critica regnum Hungariae 1-42* (Kritické dejiny uhorských kráľov, 1779-1817), *Betus Moraviae, rursus ad suos limites reducta* (Najstaršia Morava opäť vo svojich hraniciach, 1789), *Historia metropolitanae Calocensis ecclesiae 1-2* (Dejiny kaločskej metropolitnej cirkvi, 1800) a i.

Pri spracovávaní tohto článku som použil nasledovnú literatúru: Biografický lexikón Slovenska 4. zv. Ch-Kl, Martin, Slovenská národná knižnica 2010, s. 451-452, Lexikón katolíckych kňazských osobností Slovenska, Bratislava, Lúč 2000, s. 645, ako aj Új magyar életrajzi lexikon 3. zv. H-K, Budapest, Magyar könyvklub 2002, s. 799-800.

PhDr. ThDr. Štefan Katona zomrel 17. 8. 1811 v Kaloči, pochovali ho pred oltárom ľavej kaplnky v mestskej katedrále Nanebovzatia Panny Márie.

František Mihály

Dominik Pavol:**„Pochádzam z viacgeneračnej kresťanskej rodiny ...“**

Rímskokatolícky kňaz, člen Misijnej spoločnosti, farský vikár Farnosti Krista Kráľa v Lučenci – Rúbanisku **P. Mgr. Dominik Pavol, CM** sa narodil 11. 5. 1989 v Levoči. Základné vzdelanie nadobudol v obci Bijacovce a meste Spišské Podhradie. V r. 2009 maturoval na Gymnázium sv. Františka Assiského v Levoči. V tom istom roku vstúpil do formácie Misijnej spoločnosti – ročnej kandidatúry a noviciátu. Neskôr pokračoval v štúdiu na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity

Komenského v Bratislave (2011-2018). Za kňaza bol vysvätený 23. 6. 2018 v Kostole sv. Vincenta de Paul v Bratislave. Hneď po kňazskej vysviacke zostal pôsobiť vo farnosti Bratislava – Prievoz. V miestnej komunite Misijnej spoločnosti zastával úrad asistenta superiora domu. Od 1. 7. 2021 pôsobí ako farský vikár vo farnosti Lučenec – Rúbanisko.

Dôstojný pán kaplán, ktoré skutočnosti vás priviedli k povolaniu kňazstva?

Dovoľte mi, úvodomsapredstaviť. Moje meno je Dominik Pavol. Narodil som sa v meste, ktorého ŠPZ si môžete veľmi jednoducho zameniť s tou Lučeneckou, a teda je to mesto Levoča. Detstvo som strávil v malebnej obci Bijacovce pod Spišským hradom. To všetko spomínam preto, lebo dané prostredie malo zásadný vplyv na moje povolanie. Pochádzam z kresťanskej viacgeneračnej rodiny a zvlášť ľudová zbožnosť a živá viera boli tým prvým podhubím pre dozrievanie vo viere i túžbe po zasvätenom živote. Modlitbovú základňu pre povolanie vnímam najmä v osobe mojej mamy, starej a prastarej mamy. Ďalej chcem spomenúť našu farnosť, v ktorej do r. 2003 bol prítomný Kňazský seminár Misijnej spoločnosti. Pre chlapca, miništranta, je silným svedectvom príklad bohoslovcov, s ktorými sme sa denne stretávali, či už pri ceste do školy alebo pri iných aktivitách. Taktiež som bol členom Združenia mariánskej mládeže, ktoré ma iste posúvalo vpred, ako po stránke ľudského vyzrievania, tak aj po stránke hodnôt, záujmov a túžob. Sugestívne boli aj kňazské postavy, ktoré pôsobili u nás i v okolí a tiež osoba príbuzného, krajana, kňaza, rektora, prof. Jozefa Jabara.

Priblížite nám, prosím, nosné momenty vášho vysokoškolského štúdia teológie.

Po gymnaziálnych štúdiách som sa spolu s rodákom, dnes tiež kňazom P. Miroslavom Valkom, CM prihlásil do kandidatúry Misijnej spoločnosti. Je to prvý stupeň formácie pred samotnými vysokoškolskými štúdiami. Po roku nasledoval noviciát, ktorý je časom spoznávania charizmy zakladateľa, histórie spoločnosti a celkovej štruktúry. Oba tieto roky sme prežili v Košiciach – Šaci. Potom prišla na rad formácia v Kňazskom seminári Misijnej spoločnosti v Bratislave – Ružinov a štúdiá na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Samotné štúdium trvá šesť rokov. Po filozofickej časti som mal možnosť ísť na jeden rok do Čiech, do farnosti Dobruška, ktorú spravujú naši spolubratia. Tam som pôsobil ako pastoračný asistent. Je veľmi osožné, aby už počas školy mohol uchádzač o kňazské povolanie „vyskúšať si“ aké to bude v praxi a overiť svoje schopnosti pre toto poslanie. Neskôr som ešte dvakrát navštívil mestá Bilbao a Valencia v Španielsku, aby som absolvoval jazykový kurz. Po týchto prvkoch procesu utvárania povolania prišiel moment kňazskej vysviacky v r. 2018. Svätiteľom bol Mons. Jozef Haľko, bratislavský pomocný biskup.

V ktorej farnosti ste ako kaplán začínali?

Vtedajší predstavený našej slovenskej provincie určil prvé miesto môjho pôsobenia vo farnosti sv. Vincenta de Paul v Bratislave. Je to obrovská farnosť počtom obyvateľov aj rozmanitosťou služieb. Okrem klasickej pastorácie a prípravy k sviatostiam, učil som náboženskú výchovu na viacerých školách v mestskej časti. Bratislavskou arcidiecézou som bol delegovaný za zástupcu zriaďovateľa v rade školy na Spojenej škole sv. Vincenta v Bratislave. Viedol som aj animakurz ZMM regiónu Bratislava. V miestnej komunite som vykonával službu asistenta superiora Domu, teda akéhosi pomocníka pre „šéfa“ spolubratov žijúcich a pracujúcich v spoločnej domácnosti a inštitúcii.

V Lučenci žijete približne pol roka. Ako na vás toto mesto a jeho veriaci zapôsobili?

V lete som tu prichádzal s radosťou, že nejdem do úplne neznámeho prostredia, keďže som Lučenec už predtým párkrát navštívil. Mesto je veľmi pekné a má zaujímavú históriu. Takisto aj celý Novohrad. Kostol Krista Kráľa, kde pôsobím, sa mi páči. Napriek svojmu krátkemu jestvovaniu, len pár rokov, vnímam, že je premodlený s posvätnou atmosférou. Pozorujem tu milých ľudí, ktorí majú túžbu po vzťahu s Pánom Bohom a neboja sa pritom zdolať všelijaké ťažkosti. Očakávam, že sa nám podarí vytvoriť súdržnú komunitu, nielen v rámci farnosti na Rúbanisku, ale aj celkovo. Oceňujem otvorený a priateľský prístup spolubratov kňazov z farnosti Lučenec – Mesto a teším sa na nové výzvy, ktoré sú pred nami. Použijúc časté vyjadrenie nášho Svätého otca, pápeža Františka, Vás prosím: „*Nezabúdajte sa za mňa modliť.*“

František Mihály

Spomienka na Martu Uchalovú

„Silou našej modlitby a pokánia môže byť všetko zmenené“ – vždy nám to pani Marta na duchovných cvičeniach zdôrazňovala. Tešili sme sa na jej prednášky, jej spev a celý priebeh duchovných cvičení, ktoré starostlivo pripravila a viedla s duchovným otcom.

T. r. by sme si pripomenuli už 20. výročie ich konaní. Každý rok boli konané za celú Rožňavskú diecézu u nás v Lučenci. Z jej podnetu sme vytvorili modlitbový zápas – je to boj s ružencom v ruke, obetovaný za záchranu duší aj za duchovnú obnovu Slovenska.

Pokračujeme aj v modlitbách za kňazov a mnohé iné aktivity, za ktoré zo srdca ďakujeme. Vždy sme ju videli so sv. písmom v ruke z neho čerpala silu a zo Sviatosti oltárnej, pri ktorej adorovala nespočetné množstvo hodín.

Pán si ju povolal k sebe do večnosti 19. septembra 2021. Ďakujeme Pánu Bohu a Panne Márii, že sme ju mohli spoznať a že nás viedla modlitbami, láskou a múdrosťou.

Marta Uchalová navždy ostáva v našich srdciach. Veríme, že už prosí za nás a náš apoštolát, aby sme sa denne zasväcovali Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a modlili sa vo Večeradlách.

Odpočinutie večné, daj jej Pane!

Elena Gubániová

KATONA ISTVÁN emlékünnepe és imanap papi hivatásokért Ipolybolykon

„A történelem az élet tanítómestere“ - tartja egy latin közmondás. Dr. Katona István hozzájárult ahhoz, hogy megismerjük történelmünket. Ki volt Katona István? Érdemes megjegyeznünk a nevét. Földünk volt ő, Ipolybolyk leghíresebb szülőtte, jezsuita szerzetes, apát-kanonok, történész és bölcsészdoktor. Dr. Bábel Balázs Kalocsa-kecskeméti érsek metropolita érdemesnek tartotta őt arra, hogy részt vegyen Ipolybolykon a halálának 210. évfordulóján rendezett ünnepi megemlékezésen.

A Szent Dénes tiszteletére felszentelt ipolybolyki plébánia templom 2021. augusztus 21-én megtelt hívekkel, akik az emlékünnepekre és papi hivatásokért tartott imanapra gyülekeztek. Az imanap rózsafüzérel indult. Majd Th.Lic. Fábian Péter ipolygalsai plébános atya vezetésével, - aki szívügyének tartotta, hogy segítsen az emlékünnepe megrendezésében - az Óltáriszentség előtt imádkoztunk azért, hogy ifjaink soha ne zárkozzanak el Isten hívása előtt.

Katona István változatos életéről, gazdag, sokrétű munkásságáról Th.Dr. Juhász Attila PhD., péterfalai plébános értékes előadásából szerezhettünk ismereteket. Katona István igazi szenvedélye a történelem volt. Levéltárakban gyűjtötte az adatokat, okleveleket, történelmi forrásokat. Negyvenkét! - kötetben jelentette meg a Magyar Királyság történetéről szóló munkáját. Nemzetközi szinten is maradandót alkotott, hiszen műveit latinul írta. Értékes könyvtárát a Rozsnyói Káptalanra hagyta végrendeletében. Szülőfaluja templomát és plébániáját is jelentős anyagiakkal támogatta. Ösztöndíjat alapított tehetséges, szegény diákok tanulmányainak megkönnyítésére.

Dr. Bábel Balázs érsek atya, a szentmise főcelebránsa, együtt misézett a Rozsnyói Egyházmegye papjaival. Szentbeszédében kiemelte, hogy Katona István, mint nagyon művelt és széles látókörű történész, már a nagy francia forradalom idején meglátta a mai kor emberének erkölcsi hanyatlását. A felvilágosodás idején kezdődött ez a félresiklott szellemiség, amit napjainkban tapasztalunk.

Rákai Gábor atya, magyar püspöki helynök a papság nevében, Dr.

Fábr Antal, - az ünnepség ipolybolyki megálmodója - a hívek nevében köszöntötte az érsek atyát. A szentmise után megkoszorúztuk Katona István emlékművét, amelyet 1932-ben állított a Losonci Gimnázium Kármán József Köre. Elgondolkodtató idézet olvasható rajta: „A múlt hatalmunk egyik talpköve”. Dr. Fábr Antal bőkezű adakozásából bőséges szeretetlakomában volt részünk. Délután Sipos György fülekpüspöki plébános atyával énekeltük a Jézus Szíve litániát, utána szentségi áldásban részesültünk.

Ez a szép ünnepnap Bize Norbert abafalai plébános atya orgonán kísért megható énekével zárult: „En Uram, Istenem vigyázz ránk...” (Ima a Hazáért).

Molnár Zita

52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Budapest

Nem könnyű feladat a Budapesten 2021. szeptember 5-12. megrendezett 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról (NEK) röviden beszámolni. A találkozások, tanúságtételek, előadás sorozatok, Ferenc pápának közvetlen közelsége és buzdító szavai felejthetetlen élmény marad minden résztvevő számára.

2021. szeptember 5-én a fülekpüspöki egyházközséghez tartozó falvak hívei, Sipos György plébános vezetésével, valamint a péterfalai és gesztetei hívek, plébánosukkal Dr. Juhász Attilával és a füleki FVR testvérek, részt vettek a NEK ünnepélyes megnyitóján és az elsőáldozással egybekötött szentmisén.

2021. szeptember 9-én a Hungexpo-n megrendezésre kerülő programon vettünk részt. Örömmel, Fábian Péter, ipolygalsai plébánossal az élen, kis csapatunkhoz csatlakoztak a losonci hívek is. A Hungexpo területére lépést szigorú ellenőrzés előzte meg. Csuklónkra erősített személyes kóddal ellátott szalag biztosította számunkra a Hungexpo területén a szabad mozgást, az ingyen ebédet valamint a fakultációkon való részvételt. Ezek után minden résztvevő kapott egy táskát, melyben többek közt volt egy kis rádiószerrű, fülhallgatóval ellátott készülék, amely lehetővé tette a különböző nyelveken elhangzott előadások meghallgatását magyarul.

A nap folyamán részt vettünk John Onaiyekan nigériai bíboros katekizésén. A bíboros a vallásszabadság elvének érvényesüléséért küzd. Egy a mondatát idézném: „... egyértelműen meg kell határozni a vallás és a politika viszonyát. Mert a tapasztalat azt mutatja, hogy ahol a vallás és a politikát vegyítik vagy összekeverik, a politika gázsága gyakran hatással van a vallás szépségére.” Mary Healy USA biblikus, teológus tanúságtétele elmesélte, hogyan vette át élete irányítását Isten, valamint tapasztalatai alapján kapcsolatot mutatott a gyógyulás és a megbocsátás között.

A szentmisét Alfredo Jose Espinoza Mateus quitoi érsek mutatta be. Az érsek a quitoi Szűzanya szobrát ajándékozta Erdő Péter bíborosnak, meghívásként a 2024-es afrikai Ecuádor fővárosában, Quitóban rendezésre kerülő eucharisztikus kongresszusra. Mateus érsek beszédében kiemelte: „Jézus pontosan tudja, hogy az ellenség szeretete meghaladja

képességeinket, de azért lett emberré, hogy nagyobb szeretetre képes emberré válhassunk”. A szentmise után szabadon választható, különböző témájú fakultációk, püspökök és bíborosok előadásai következtek. Majd délután 16-órakor gyülekeztünk és indultunk haza.

2021. szeptember 12-én csoportunk részt vett az Ünnepi zárómisén (Statio Orbis). Miután megérkeztünk Budapestre, elfoglaltuk helyünket az Andrassy úti K2 szektorban, kivetítőkön nézhettük és hallgathattuk a dalokat, tanúságtételeket és végül felemelő érzés volt számunkra a pillanat, amikor a Szentatya előttünk elhaladva, felénk fordult és áldását adta ránk. Ferenc pápának a szentmisén elhangzott beszédéből idézek. Üzenet volt ez a magyar nép számára: „A vallásos érzés, ennek a gyökereihez olyannyira kötődő nemzetnek, az éltető nedve. De a földbe szúrt kereszt nemcsak arra indít bennünket, hogy jól gyökerezünk meg, hanem a magasba is nyúlik, és kitarja karjait mindenki felé. Arra hív, hogy ragaszkodjunk gyökereinkhez, de ne elégedjünk meg ezzel, hogy merítsünk a forrásból és adjunk inni mindazoknak, akik szomjaznak a mi korunkban.” Befejezésésként a Szentatya e szavakkal áldott meg minket: „Veletek és értetek mondom - Isten áld meg a magyart!” A záró áldás után, amikor több tízezer ember együtt énekelt a pápai, majd a magyar himnusz, ennek hihetetlen ereje volt. A hit, lelkesedés áradt közöttünk. A „Boldogasszony, régi nagy patrónánk” felhangzásakor, már sokan sírtunk. Miközben énekeltük a NEK himnusz, Ferenc pápa végig haladt az integtő tömeg között és búcsúzott tőlünk. Ezt a napot nem lehet leírni. Ezt csak átélni lehetett, az pedig nem ment sírás nélkül. Felejthetetlen emlék marad számunkra.

Hála és köszönet Sipos György plébánosunknak, aki már évekkal ezelőtt megkezdte ennek az útnak a szervezését, valamint Juhász Attila péterfalai plébánosnak, aki nélkül szintén nem valósulhatott volna meg zarándokutunk és végül nagy öröm volt számunkra, hogy Fábian Péter lelkiatya is csatlakozott hozzánk híveivel.

Maradj velünk Uram, most és mindörökké!

Horváth Judit, FVR

Program slávenia Adventu a Vianočných sviatkov

Koštol Krista Kráľa na Rúbanisku

Rorátne sv. omše počas adventného obdobia:

V soboty o 06.00 hod. budú v dňoch 4. 12. a 11.12.2021.

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Vianocami:

Svätú spoveď si môžete vykonať:

- každý deň pol hodinu pred svätou omšou
- piatok 17.12.2021 od 16:00 do 18:00 hod. (slovensky aj maďarsky)

Počas vianočných sviatkov spovedáme len vo výnimočnom prípade!

Eucharistická adorácia:

- pondelok 20.12.2021 celodenná farská adorácia od 10:00 do 17:00 hod.
- piatok 31.12.2021 ďakovná adorácia na konci Starého roka o 23:30 hod.

Spovedanie chorých v domácnosti:

Sobota 18.12. 2021 dopoludnia. Nahlásiť ich môžete v sakristii.

Požehňavanie príbytkov v období Zjavenia Pána:

Potrebné dohodnúť s konkrétnym kňazom (podľa epidemickej situácie)

Poriadok svätých omší:

- 24.12. Vigília Narodenia Pána 16:00 slov., 22:30 maď., 24:00 slov.
 25.12. Narodenie Pána 8:00 slov., 9:30 slov., 11:00 maď., 18:00 slov.
 26.12. Nedeľa sv. Rodiny 8:00 slov., 9:30 slov., 11:00 maď., 18:00 slov.
 27.12. sv. Ján, apoštol 7:00 slov.
 28.12. Sväté Neviniatka 08:00 slov.
 29.12. sv. Tomáš Becket 17:00 slov.
 30.12. v. Dávid 17:00 slov.
 31.12. sv. Silvester 15:00 maď., 16:00 slov. (aj ďakovná pobožnosť)
 1.1. Bohorodička, Nový Rok 8:00 slov., 9:30 slov., 11:00 maď., 18:00 slov.
 6.1. Zjavenie Pána 8:00 slov., 9:30 slov., 11:00 maď., 18:00 slov.

František Honíšek, CM

Koštol Navštívenia Panny Márie (v meste)

Rorátne sv. omše počas adventného obdobia:

v utorky a piatky o 06:00 hod., v tieto dni nebudú sv. omše o 07:00 hod.

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Vianocami:

20. – 23. 12.2021: Pol hodinu pred každou sv. omšou až dokedy bude potrebné.

18.12.2021 (sobota): od 10:00 hod. do 12:00 hod.; od 15:00 hod. do 18:00 hod. (2 kňazi)

19.12.2021 (nedeľa): od 15:00 hod. do 18:00 hod. – spovedať bude viac kňazov.

Počas vianočných sviatkov (24., 25., 26. december 2021) nebude možnosť vykonať si sv. spoveď.

Spovedanie chorých:

20 - 21.12.2021 doobeda. Nahlásiť ich môžete v sakristii.

Koledovanie Dobrej noviny:

Podľa aktuálnej pandemickej situácie. Ak by nebolo možné koledovať, tak zakoledujeme len v kostole pri sv. omši. Ak bude povolené koledovať, tak 25.12.2021 poobede. Rodiny, ktoré chcú prijať koledníkov do svojho domu, nech sa zapíšu do zošita, ktorý bude v kostole na stole za lavicami. Vyzbierané milodary sú určené na pomoc deťom v Afrike.

Požehňavanie príbytkov v období Zjavenia Pána:

Od 06.01.2022 po osobnej dohode s kňazom. Nahlásiť sa môžete v sakristii do 06. 01. 2022.

Poriadok svätých omší:

- 24.12. Vigília Narodenia Pána: 16:00 slov., 20:30 Mikušovce, 22:00 maď., 24:00 slov.,
 25.12. Narodenie Pána: 07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov., 18:00 lat.
 26.12. Nedeľa sv. Rodiny , Sv. Štefan, prvý mučeník: 07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov.
 31.12. Poďakovanie na konci roka: 15:00 maď., 16:30 slov.
 1.1. P. Márie Bohorodičky: 07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov., 18:00 lat.
 6.1. Zjavenie Pána: 07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov., 18:00 lat.

Slavomír Marko, adm.

Uvedený program bude aktualizovaný podľa aktuálnej pandemickej situácie !!

Rozlúčili sme sa s Juditou Čemanovou

Na začiatku tohto školského roka 3. 9. 2021 nás vo veku 72 rokov opustila Judita Čemanová, ekonomická pracovníčka, úradníčka, členka ružencového bratstva, členka pastoračnej rady kostola Krista kráľa na Rúbanisku a členka redakčnej rady farského občasnika Pelikán v Lučenci. Odišla výnimočná žena, ktorá všetok svoj um, rodinné i pracovné povinnosti vykonávala s láskou, pokorou a vierou v Boha. Mnohým nám bude veľmi chýbať.

Judita Čemanová sa narodila 11. 1. 1949 v Lučenci, kde získala základné vzdelanie. V Lučenci študovala aj na Gymnázium B. S. Timravy, na ktorom maturovala v r. 1967 v triede Melánie Mikuškovej. Neskôr ešte absolvovala aj ekonomické nadstavbové štúdium na Strednej ekonomickej škole v Lučenci.

Po celý svoj život pôsobila ako ekonomická pracovníčka, neskôr zástupkyňa riaditeľa v Slovenských telekomunikáciách vo Veľkom Krtíši. Po odchode na dôchodok sa presťahovala späť do Lučenca. Keďže zostala slobodná, starala sa o dve deti svojej sestry Moniky. Mala rada prírodu, písala básne, poviedky. Pri kostole na Rúbanisku založila farskú knižnicu a spravovala ju. Starala sa aj o výzdobu kostola Krista Kráľa či o kvety pri kríži pred kostolom.

S Juditou Čemanovou sme sa rozlúčili 10. 9. 2021 v Dome smútku v Lučenci, bola pochovaná na hlavnom lučenskom cintoríne. Juditka, tvoju svetlú pamiatku si zachováme vo svojich srdciach, odpočívaj v pokoji.

František Mihály

Svätý Otec František na Slovensku

S radosťou sme prijali správu o príchode Sv. Otca Františka na Slovensko v dňoch 12.-15. septembra 2021. Aj z našich lučenských farností boli veriaci osobne na stretnutí s ním. Niektorých sme oslovili, aby sa podielili s nami o svoj zážitok stretnutia so Sv. Otcom a položili sme im otázku: Na čo budete najviac spomínať zo stretnutia s pápežom Františkom?

Túžbou veriacich bolo stretnúť sa s ním osobne. Aj z našich lučenských farností sme sa rozhodli pre návštevu Sv. Otca a to do Šaštína, kde bol 15. septembra 2021 na sviatok Sedembolestnej Panny Márie – patrónky Slovenska. Vytvorili sme spoločenstvo veriacich z viacerých farností z okolia Lučenca, ako aj dekanátu Rimavská Sobota a zaplnili sme dva autobusy. V nočných hodinách sme vycestovali z Lučenca. Duchovnými sprievodcami boli vdp. Vladimír Lalík, farár z Bolkoviec a vdp. Peter Vlasatý, adm. v Hodejove.

Príchod Sv. Otca bol pre všetkých dojatím. Slásku a úctou sme ho vítali a predbiehali sa mávaním so slzami radosti v očiach. V homílii sa Sv. Otec zameril na otázku: „Kto je Mária? Je matkou, ktorá nám darovala Ježiša. A preto ju milujeme a uctievame. Je vzorom viery. A teda kráčajme s ňou za Ježišom, nezastavme sa. Veď v Kristovi je konečné víťazstvo.“

Sv. Otec je pre nás veľkým darom. On vie povzbudiť všetkých. Je impulzom na zmenu, aby sme boli lepšími a mali otvorené srdce pre všetkých, ktorí to potrebujú, zvlášť pre chudobných a chorých. Naplnení hlbokým duchovným zážitkom sme sa po ukončení sv. omše započúvali do ďakovania otca arcibiskupa Stanislava Zvolenského, ktorý vtrúne poďakoval Sv. Otcovi za účasť, práve na sviatok Sedembolestnej Panny Márie – patrónky Slovenska v Šaštíne, že náš sen bol naplnený. Poprosil Sv. Otca, aby sme mohli ostať v jeho srdci a modlil sa za nás. Aj my všetci sa modlíme za Sv. Otca: „Živ Bože Otca Svätého.“

Ďakujeme Pánu Bohu, že sme sa mohli zúčastniť na našej púti v Šaštíne. Bolo to určite aj na mocný príhovor Panny Márie.

Elena Gubániová

Dňa 15. 9. 2021 sme cestovali a kráčali za Svätým Otcom do Šaštína. Bola to pekná, ale aj náročná cesta. Napriek tomu sme sa nezastavili, tak, ako to povedal aj Sv. Otec František: „Nezastaviť sa! Pretože, keď sa Cirkev zastaví, ochorie. Keď sa biskupi zastavia, Cirkev je chorá. Keď sa kňazi zastavia, ochorie Boží ľud. Máme napodobňovať Pannu Máriu, ako ona kráčala za svojim synom Ježišom Kristom, až do cieľa, na Kalváriu, pod Jeho kríž. Mária je vzorom viery. Púť lásky k Bohu. Zostaňte na ceste, nezastavte sa.“

Pre mňa cesta za Sv. Otcom mala viacero momentov a hlavne blízkosť Sv. Otca v živom prostredí. I keď cesta bola náročná v tomto pandemickom období, treba poďakovať všetkým, čo sa podieľali na usporiadaní tohto stretnutia so Sv. Otcom.

Anna Mangiaranová

Bola som na púti v Šaštíne. Celá púť bola preniknutá modlitbou a očakávaním. Naozaj, Boží pokoj bol s nami.

Mne osobne sa páčili jeho príhovory počas návštevy Slovenska. Najviac ma oslovila homília, ktorú predniesol na svätej omši v Šaštíne. Predstavil nám Máriu ako vzor viery. Viery, ktorá má tri vlastnosti: cestu, proroctvo a súcit.

Aj moja viera má byť cestou, nesmie byť statickou, je neustálym hľadáním a napredovaním v láske k Bohu a ľuďom.

Viera prorocká mi hovorí, že nie je cukor, ktorý osladzuje život. Nemá byť k svetu nepriateľská, mám byť znamením, ktorému budú odporovať. Myslím, že mám sa hlásiť k svojmu Bohu za každých okolností.

Viera súcitu – Matka Mária zbiera naše slzy, utešuje nás a pripomína nám, že v Kristovi je naše konečné víťazstvo.

S veľkou vďakou spomínam na jeho záverečné slová: „Nosím vás všetkých v srdci.“ Amen. Boh žehnaj pápeža Františka!

Oľga Ružičková

Keď sme sa dozvedeli, že Svätý Otec František príde na Slovensko, veľmi sme sa s manželom potešili a povedali sme si, že pôjdeme na toto

stretnutie, ako sme boli aj na stretnutí sv. Otca Jána Pavla II. v Rožňave.

Cesta bola pokojná, modlili sme sa ruženec. Asi po piatich hodinách sme prišli na miesto. Bolo treba ešte niekoľko kilometrov ísť peši, aby sme sa dostali na určené stanovište. Kúpili sme si vlajočky, aby sme Svätému Otcovi mohli zamávať a pozdraviť ho. Všetko prebiehalo plynule, bolo to veľmi dobre zorganizované. Keďže sme po kontrole prišli s niekoľkohodinovým predstihom do pridelených sektorov, mohli sme sa spoločne modliť ruženec, chvály a litánie za tých, ktorým sme sľúbili, že sa budeme za nich modliť.

Zrazu v sektore nastal šum a každý sa pozeral do neba na vrtník. Prichádzal pápež. Začala sa svätá omša. V homílii hovoril o Márii ako vzor viery. Ako Mária uverila slovám anjela, prijala Ježiša do svojho života. Hneď od začiatku si to nenechala iba pre seba – ide NA CESTU, k Alžbete. NA CESTE je Mária spolu s Jozefom a Ježišom, keď ide do Jeruzalema, obetovať Ježiša do chrámu. NA CESTE je Mária stále s Ježišom až na Kalváriu. Mária neustále kráča – a tak je vzorom pre nás Slovákov. Povedal zostaňte NA CESTE.

Svätá omša pokračovala ďalej. Na záver bol rozlúčkový pozdrav Svätého Otca, ktorý nadväzoval na jeho homíliu, aby sme boli citliví na bolesti núdných vo svete. Požehnal nás - námestník Kristov - a presunul sa k soche Sedembolestnej Panne Márii, odovzdal jej dar zlatej ruže. Za zvukov spevu, ktoré doprevádzal orchester, posledný pohľad na oltár, ktorý bol vytvorený v jednoduchom štýle.

Posledné zábery do mobilov a za spevu Kandráčovcov sme dojatí opustili areál v Šaštíne. Unavení, ale plní zážitkov sme sa vrátili domov.

Rodina Nagyová

Dostalo sa mi toho vyznamenania, že som sa mohla zúčastniť stretnutia Svätého Otca s katechéti v Katedrále sv. Martina v Bratislave. Je to pre mňa významné o to viac, že pri všetkých troch cestách sv. Jána Pavla na Slovensko som bola doma s malíčkým dieťaťom a nemohla sa s ním stretnúť naživo.

Slová Sv. Otca Františka som sa snažila vstrebávať všetkými pórmí tela. Vyzýval, aby sa Cirkev neoddeľovala od sveta, ale žila v jeho vnútri. Čo očakávame my dnešní ľudia od Cirkvi, pápež František zhrnul do 3 slov:

1. sloboda - aby ľudia mali zrelý a slobodný vzťah k Bohu. Cirkev nechce ovládať svedomie, chce byť fontánou nádeje v živote ľudí. Nech je Cirkev znakom slobody a prijatia.

2. tvorivosť - ak sa svojim kázaním a pastoraáciou nedokážeme priblížiť ľuďom, hlavne mladým, skúsme po vzore sv. Cyrila a Metoda ísť inými cestami. Evanjelizácia je novostou Ducha, nechcime byť uniformovaní.

3. dialóg - dialóg so svetom, medzi veriacimi i neveriacimi, medzi rôznymi vierovyznaniami a národmi.

Spomienky na zranenia nás môžu viesť k zatrpknutosti, nedôvere. Rany však môžu byť priechodmi pre Božie milosrdenstvo, ktoré z nás robí šíriteľov pokoja a zmierenia. Boh nás stvoril ako bratov a sestry a volá nás, aby sme kráčali cestou evanjeliovkej slobody, v tvorivosti viery a v dialógu, ktorý vyviera z Božieho milosrdenstva.

Ludmila Šprláková

Aj dnes cítim, ako keby to bolo len včera. A už je to niekoľko dní, mesiacov, čo Svätý Otec navštívil Slovensko. Tá jedinečná chvíľa s ním sa nedá opísať ani všetkými slovami. Toľko krásnych momentov a povzbudivých slov utkvelo na duši. Chcem vyzdvihnúť najmä čas Svätého Otca s mladými ľuďmi v Košiciach. Vymedzil priestor pre mladú generáciu, ktorá je podľa neho tá, ktorá môže meniť budúcnosť k lepšiemu. Tá populácia ľudí, ktorá sa nemá nechať ovládať pesimizmom a sťažovaním sa, lebo to nie je kresťanské. Ale otvoriť srdce pre všetkých. Podľa mňa, najväčšie povzbudenie, aké odovzdal Svätý Otec mladým ľuďom boli slová: „Nebojte sa, ak aj zlyháte, ale choďte na svätú spoveď. Uvedomte si, že centrom spovede nie sú hriechy, ale Milosrdný Boh, ktorý čaká na každého z Vás. Ak je On hlavnou postavou, spoveď je sviatosťou radosti.“

Niet pochyb, že najväčší dar od Boha, aký som počas týchto dní mohla dostať, bola svätá omša slávaná nástupcom sv. Petra. Slávnostná chvíľa v Šaštíne, v tesnej blízkosti pápeža, je nenahraditeľná. Neskutočne som pocítila blízkosť Boha v jeho zástupcovi na zemi. Výnimočný čas s Ním ostane navždy v mojom srdci. Nenahraditeľný. Ďakujem Pánu Bohu za tento neopísateľný dar.

Mária Vlasatá